

LA SANTA PATRONAL

Quan un país no te tecnologia punta, ni investigació, ni indústria i quan els seus talents han d'emigrar a un altre país, li queden dues solucions, fer una unió amb Albània per repartir-se la misèria o dedicar-se al turisme. Espanya es dedica al turisme. Però tenim Covid i pols del Sàhara i els turistes no venen. Crisi!

I davant la crisi, els empresaris es

revolten. I tenen raó. Aquest país, és una merda. El que potser obliden és que aquesta merda l'han evacuat ells.

Espanya és un país d'espavilats. Rucs però espavilats. El negoci es fa a curt termini. Hem munto un xiringuito al costat de la platja incomplint normes ambientals, venc la cervesa a litres a

preus de visqui escocès, faig una paella congelada a preu de caviar i a l'hivern tanco, acomiada als treballadors i fins el proper any. Poc risc, molt benefici i el país convertit en taberna. Comencem bé.

Naturalment no tots els empresaris es dediquen a la restauració. El tèxtil, el metal·lúrgic, la construcció, el transport... Però, en quines condicions?

Fa molts anys que els que treballen en aquestes empreses van de gairó. Problemes de sou, de baixes incentivades o no, d'horaris... I són precisament aquests empresaris els que ara es queixen d'inestabilitat econòmica i amenacen en tancar els seus negocis, cosa que no deixa de ser una agressió a la societat. Però ells no es veuen violents. Els agressius són els seus treballadors quan fan vaga, o les masses que es manifesten contra l'atur, els desnonaments, la Covid o el que sigui. Els que els hi toquen la butxaca!

L'empresariat espanyol ha mantingut sota mínims la justícia social del país, però per ells això no és violència. Per l'empresariat, la violència, ve sempre de sota, de la massa, dels que posen les vuit hores de feina perquè ells puguin viure com a reietons.

Un tal Brossa, al que potser algun empresari va pagar-li un dinar, va dir fa temps: per els qui tenen el poder la violència és legal, només la condemnen quan la utilitzen els de baix. Al tal Brossa, a vegades no se l'entenia, però aquí va ser força clar.

BON DÉU, ATURA'M QUE SI NO...

Des del començament de la pandèmia ara fa exactament un any, la justícia espanyola ha ordenat tres cents mil desnonaments. Contents de la seva eficàcia aquesta setmana passada van ordenat el 300.001. De fet sembla un número de la ONCE, sí home sí, el dels invidents. Què no hi caus encara?

Fas cara compungida. Mira que n'ets de tova. Els jutges ordenen desnonaments amb un disseny secret. Què quin? T'ho explico però no ho diguis a ningú. S'estan entrenant per desnonar a tots els rics de Catalunya. Si, home, si, aquells que guanyen tres o quatre milions any. Què no t'ho creus? Cony, què és veritat. Es veu que volen desnonar els rics per albergar els pobres. Què, no ho entens encara? És tracta d'una conspiració secreta que els jutges han muntat. Què ho dubtes? Mira que n'ets de brètol.

Mira si és veritat que l'altre dia van desnonar una vella de 97 anys. Clar què es van equivocar de pis. Sí, home ja ho sé però espera't i escolta. És van equivocar d'adreça però van buidar

el pis com a bons professionals. No van fer cas dels veïns que els deien que no estaven a la bona adreça. No van deixar ni un mocador.

Veus com són realment bons. Mira, quan la neta de la Rosario, la senyora de 97 anys, va dir-los que era un error, al jutjat li van respondre que els mobles, vaixela, electrodomèstics, roba, objectes de valor i altres continguts propis d'una vivenda ja estaven en altres mans. Mira si ho fan bé, que a peu de carrer, en menys de deu minuts, ho van vendre tot. Realment, són tan bons que no semblen ni espanyols! Què no ho veus? Sembla l'eficàcia dels bons nazis per traure's del damunt els jueus. Ho entens ara?